

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2017/579**z dnia 13 czerwca 2016 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących bezpośredniego, znaczącego i przewidywalnego skutku kontraktów pochodnych wewnątrz Unii oraz zapobiegania obchodzeniu przepisów i wymogów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 600/2014 z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Z uwagi na znaczną różnorodność kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym należy przyjąć oparte na kryteriach podejście w celu określenia, kiedy kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym może zostać uznany za mający bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii, jak określono w art. 28 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 600/2014, a także w celu określenia przypadków, w których konieczne lub właściwe jest zapobieżenie obchodzeniu przepisów i wymogów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽²⁾.
- (2) Art. 33 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 600/2014 stanowi, że warunki określone w artykułach 28 i 29 tego rozporządzenia uważa się za spełnione, gdy co najmniej jeden z kontrahentów ma siedzibę w państwie, w odniesieniu do którego Komisja przyjęła akt wykonawczy uznający równoważność zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 600/2014. Obecne regulacyjne standardy techniczne powinny mieć zastosowanie również do kontraktów, w przypadku których obydwaj kontrahenci mają siedzibę w państwie trzecim, którego rozwiązania prawne, nadzorcze i wykonawcze nie zostały jeszcze uznane za równoważne z wymogami ustanowionymi w tym rozporządzeniu.
- (3) Niektóre informacje dotyczące kontraktów zawartych przez podmioty z państw trzecich byłyby w dalszym ciągu dostępne jedynie właściwym organom państwa trzeciego. W związku z tym właściwe organy w Unii powinny ściśle współpracować z tymi właściwymi organami państwa trzeciego w celu zapewnienia stosowania i egzekwowania odpowiednich przepisów.
- (4) Biorąc pod uwagę nierozzerwalny związek między niniejszym rozporządzeniem a rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 285/2014 ⁽³⁾, terminy techniczne niezbędne do pełnego zrozumienia standardów technicznych powinny mieć to samo znaczenie.
- (5) Kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez podmioty z siedzibą w państwie trzecim i są objęte gwarancją udzieloną przez podmioty z siedzibą w Unii, niosą ze sobą ryzyko finansowe dla gwaranta z siedzibą w Unii. Ponadto ponieważ ryzyko to zależy od wysokości gwarancji udzielonej przez kontrahentów finansowych w celu pokrycia kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym oraz ponieważ, w odróżnieniu od kontrahentów niefinansowych, między kontrahentami finansowymi istnieją wzajemne powiązania, jedynie kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawierane przez podmioty z siedzibą w państwie trzecim oraz objęte gwarancją przekraczającą określone ilościowe wartości progowe i udzieloną przez kontrahentów finansowych z siedzibą w Unii, powinny być uznawane za mające bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 84.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 285/2014 z dnia 13 lutego 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących bezpośredniego, znaczącego i przewidywalnego skutku kontraktów wewnątrz Unii oraz zapobiegania obchodzeniu przepisów i wymogów (Dz.U. L 85 z 21.3.2014, s. 1);

- (6) Kontrahenci finansowi z siedzibą w państwie trzecim mogą zawierać kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem swoich oddziałów w Unii. Z uwagi na wpływ działalności tych oddziałów na rynek unijny kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym zawierane między takimi oddziałami powinny być uznawane za mające bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii.
- (7) Kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które są zawierane przez określonych kontrahentów głównie w celu uniknięcia stosowania obowiązku obrotu mającego zastosowanie do podmiotów, które w normalnych warunkach byłyby kontrahentem w ramach kontraktu, powinny być uznawane za obejście przepisów i wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014, gdyż utrudniają one osiągnięcie jednego z celów tego rozporządzenia.
- (8) Kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym i stanowiące część uzgodnienia, które jest pozbawione logiki biznesowej lub treści ekonomicznej i którego głównym celem jest obejście stosowania rozporządzenia (UE) nr 600/2014, w tym przepisów dotyczących warunków wyłączenia, powinny być uznawane za obejście przepisów i wymogów określonych w tym rozporządzeniu.
- (9) Sytuacje, kiedy poszczególne części uzgodnienia są niezgodne z prawną treścią całego uzgodnienia, kiedy uzgodnienie jest realizowane w sposób, który odbiega od zasad zwykle stosowanych w racjonalnie prowadzonej działalności gospodarczej, kiedy uzgodnienie lub szereg uzgodnień zawiera elementy, które mają skutek kompensujący lub niweczący ich wzajemną treść ekonomiczną lub kiedy transakcje mają charakter okrężny, powinny być traktowane jako oznaki sztucznego uzgodnienia lub szeregu sztucznych uzgodnień.
- (10) Ponieważ podmioty z państw trzecich, których dotyczą te regulacyjne standardy techniczne, potrzebują czasu, by przygotować się do spełniania wymogów rozporządzenia (UE) nr 600/2014, jeżeli ich kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym spełniają określone w tych regulacyjnych standardach technicznych warunki prowadzące do uznania, że mają one bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii, właściwe jest przesunięcie o sześć miesięcy daty rozpoczęcia stosowania przepisu zawierającego te warunki.
- (11) Ze względów spójności oraz w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynków finansowych konieczne jest, aby przepisy ustanowione niniejszym rozporządzeniem oraz przepisy ustanowione rozporządzeniem (UE) nr 600/2014 były stosowane od tej samej daty.
- (12) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowią projekty regulacyjnych standardów technicznych przedstawione Komisji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (ESMA).
- (13) ESMA przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, który stanowi podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych kosztów i korzyści oraz zwrócił się o opinię do Grupy Interesariuszy z Sektora Giełd i Papierów Wartościowych powołanej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następującą definicję:

„gwarancja” oznacza wyraźnie udokumentowane prawne zobowiązanie gwaranta do pokrycia płatności kwot, które – zgodnie z objętymi tą gwarancją kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, zawartymi przez podmiot korzystający z gwarancji – są należne lub mogą stać się należne na rzecz beneficjenta w przypadku zdefiniowanego w warunkach gwarancji niewykonania zobowiązania lub w przypadku niedokonania płatności przez podmiot korzystający z gwarancji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

Artykuł 2

Kontrakty mające bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii

1. Kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym uznaje się za mający bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii, jeżeli co najmniej jeden podmiot z państwa trzeciego korzysta z gwarancji udzielonej przez kontrahenta finansowego z siedzibą w Unii, która w pełni lub częściowo pokrywa jego zobowiązanie wynikające z tego kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, jeżeli gwarancja ta spełnia oba następujące warunki:
 - a) pokrywa całe zobowiązanie podmiotu z państwa trzeciego wynikające z co najmniej jednego kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym o całkowitej wartości nominalnej wynoszącej co najmniej 8 mld EUR, bądź równowartość tej kwoty w odpowiedniej walucie obcej, lub pokrywa ona tylko część zobowiązania podmiotu z państwa trzeciego wynikającego z co najmniej jednego kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym o całkowitej wartości nominalnej wynoszącej co najmniej 8 mld EUR, bądź równowartość tej kwoty w odpowiedniej walucie obcej, podzielonej przez procentowy udział zobowiązania pokrytego gwarancją;
 - b) wynosi co najmniej pięć procent sumy bieżących ekspozycji, zgodnie z definicją w art. 272 ust. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽¹⁾, w kontraktach pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym kontrahenta finansowego z siedzibą w Unii, który udziela gwarancji.
2. Jeżeli gwarancja jest udzielana na maksymalną kwotę niższą od wartości progowej określonej w ust. 1 lit. a), kontrakty objęte tą gwarancją nie mają bezpośredniego, znaczącego i przewidywalnego skutku wewnątrz Unii, chyba że kwota gwarancji zostaje zwiększona, w którym to przypadku bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek kontraktów wewnątrz Unii jest ponownie oceniany przez gwaranta w dniu zwiększenia gwarancji w świetle warunków określonych w ust. 1 lit. a) i b).
3. Jeżeli zobowiązanie wynikające z co najmniej jednego kontraktu pochodnego będącego przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest niższe od wartości progowej określonej w ust. 1 lit. a), uznaje się, że dany kontrakt lub dane kontrakty nie mają bezpośredniego, znaczącego i przewidywalnego skutku wewnątrz Unii, nawet jeżeli maksymalna kwota gwarancji pokrywającej takie zobowiązanie jest równa wartości progowej określonej w ust. 1 lit. a) lub jest od niej wyższa oraz nawet jeżeli spełnione są warunki określone w ust. 1 lit. b).
4. W przypadku wzrostu wartości zobowiązania wynikającego z kontraktów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym lub spadku wartości bieżących ekspozycji gwarant dokonuje ponownej oceny, czy spełnione są warunki określone w ust. 1. Oceny tej dokonuje się, odpowiednio, w dniu wzrostu wartości zobowiązania w odniesieniu do warunku określonego w ust. 1 lit. a) oraz miesięcznie w odniesieniu do warunku określonego w ust. 1 lit. b).
5. Kontrakty pochodne będące przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym o całkowitej wartości nominalnej wynoszącej co najmniej 8 mld EUR, bądź równowartość tej kwoty w odpowiedniej walucie obcej, które zostały zawarte przed udzieleniem lub zwiększeniem gwarancji, a następnie zostały objęte gwarancją, która spełnia warunki określone w ust. 1, uznaje się za mające bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii.
6. Kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym uznaje się za mający bezpośredni, znaczący i przewidywalny skutek wewnątrz Unii, jeżeli dwa podmioty z siedzibą w państwie trzecim zawierają kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym za pośrednictwem swoich oddziałów w Unii i zostałyby uznane za kontrahentów finansowych, jeżeli miałyby siedzibę w Unii.

Artykuł 3

Przypadki, w których niezbędne lub właściwe jest zapobieżenie obchodzeniu przepisów lub wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) nr 600/2014

1. Kontrakt pochodny będący przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym uznaje się za zaprojektowany w celu obejścia stosowania któregośkolwiek z przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014, jeżeli sposób, w jaki został zawarty ten kontrakt, w całościowym ujęciu i z uwzględnieniem wszystkich okoliczności, uznaje się za mający jako główny cel uniknięcie stosowania któregośkolwiek z przepisów tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

2. Do celów ust. 1 kontrakt uznaje się za mający jako główny cel uniknięcie stosowania któregośkolwiek z przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014, jeżeli głównym celem uzgodnienia lub szeregu uzgodnień w związku z kontraktem pochodnym będącym przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym jest postępowanie sprzeczne z treścią, celem i duchem któregośkolwiek z przepisów rozporządzenia (UE) nr 600/2014, który miałby w innym przypadku zastosowanie, w tym również jeżeli jest on częścią sztucznego uzgodnienia lub serii sztucznych uzgodnień.

3. Za sztuczne uzgodnienie uznaje się uzgodnienie, które jest pozbawione logiki biznesowej, treści ekonomicznej lub odpowiedniego uzasadnienia gospodarczego i które obejmuje dowolnego rodzaju kontrakt, transakcję, system, działanie, operację, ugodę, zgodę, porozumienie, przyrzeczenie, zobowiązanie lub wydarzenie. Uzgodnienie może obejmować więcej niż jeden etap lub jedną część.

Artykuł 4

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 czerwca 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący